

35,000 Kr. I afvigte Teateraar var Reservefonden opbrugt, og i Overensstemmelse med den anførte Bestemmelse i Loven af 1911 blev Teatrets Lønkonto forhøjet med de 35,000 Kr. Endvidere er der paa Finansloven for indeværende Aar under Teatrets Tilskudskonto en Anmærkning, som giver Ministeren Bemyndigelse til at forhøje Lønningerne for Kapellet, Koret og de administrative Embedsmænd og Funktionærer ved Teatret med 65,000 Kr. Tilsammen andrager disse to Lønforhøjelser 100,000 Kr. Lægger vi dem til det normerede Driftstilskud, 155,000 Kr., faar vi altsaa 255,000 Kr. Nu ved jeg nok, at da denne Anmærkning i Fjor blev vedtaget, udtaltes det i Rigsdagen, at der i Teatrets Drift maatte gøres tilsvarende Beparelser, og at det ikke var et nyt Tilskud. Jeg tror imidlertid neppe, det vil lykkes. Jeg synes, at Erfaringen viser, at naar der først er bevilget saadanne Beløb, paa Betingelse af Beparelser andetsteds, hører der hos Funktionærer under Staten meget stor Overvindelse og meget stor Selvbeherskelse til ikke at tage Pengene og glemme Beparelserne. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det neppe vil være muligt at komme ned under dette Beløb uden en Omordning af Teatrets Forhold i det hele. Til dette Beløb har Teatrets Driftunderskud i Virkeligheden ogsaa indskrænket sig, naar man undtager det sidste Aars Regnskab, som har givet et betydeligt Underskud derudover.

Naar der nu tales om, hvordan man skulde komme til en saadan Ordning af Teatrets Forhold, at man kunde vente, at det ikke gav et stort, aarligt Underskud, maa jeg sige, at for mig ser det ikke ud til, at der er anden Udvej, hvis man ikke skal tænke paa Anlæg af nye Scener og en hel Omordning, end at ophæve den Forlystelsesskat, der nu er lagt paa Det kongelige Teater. Jeg har den samme Mening som min Kollega Finansministeren, at denne Skat i Virkeligheden ikke er retfærdig overfor Det kongelige Teater, men jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Udvikling af, hvorfor jeg mener, dette til Trods for de Indvendinger, der gøres om, at man derved vilde stille Privatteatrene uheldigt o. l. Men de ærede Medlemmer vil indse, at dersom Det kongelige Teater fik Forlystelsesskatten, som andrager ca. 98,000 Kr., tilbage eller rettere, hvis de Penge, som Publikum, der gaar i Teatret, ved at betale de nuværende Biletpriser, viser, at det vil give til Teatret, fik Lov at blive i Teatrets Kasse, saa-

ledes at man, samtidig med at ophæve Teaterskatten, forhøjede Biletpriserne med et til Forlystelsesskatten svarende Beløb, vilde selv sidste Aar ikke have givet Underskud. Det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) var inde paa forskellige Overvejelser om, hvordan man kunde tænke sig en fremtidig Ordning, hvorved Teatret kunde bære sig. Disse forskellige Tanker er vel ikke saaledes overvejede, at man tør knæsette nogen af dem, og det er heller ikke min Mening at komme med noget bestemt Forslag. Jeg skal tage det ærede Medlems Henstilling til mig om nøje at undersøge Teatrets Forhold under Overvejelse, idet jeg gør opmærksom paa, at til næste Aar faar vi en Revision af Teaterloven, og det vil være det rette Tidspunkt til at fremsætte nærmere Forslag, hvorved Lovgivningsmagten kan faa Lejlighed til at overveje, om man skal vedblive at opretholde et Teater med Stats-tilskud, om man skal dele det i flere, eller hvilken Ordning man i det hele skal træffe.

Der blev af det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) rettet en Henstilling til mig om at foreslaa en fornyet Bevilling til Restaurering af Koldinghus Slotsruin. Paa de tre sidste Aars Finanslove har der været en Bevilling hertil paa tilsammen 10,000 Kr. Endvidere var der af private tilskuddt, ikke, som det ærede Medlem sagde, det samme Beløb, men dog 8,640 Kr. Nu er der i Aar fra Komiteen indkommet et Andragende om en fornyet treaarig Bevilling ligeledes paa 10,000 Kr., fordi man mente, at det dermed vilde være muligt at bringe Restaureringen til Afslutning. Ministeriet hørte i denne Anledning Nationalmuseet, om man kunde paaregne, at en Restaurering af Ruinens Vestfløj „vilde være tilendebragt, naar Komiteen fik 10,000 Kr.“. Man ønskede at have nogenlunde paa det rene, at der ikke, naar denne nye Bevilling blev givet, kunde ventes yderligere nye Krav til Statskassen. Nationalmuseet svarede, at man naturligvis ikke kunde paa-tage sig Ansvaret for Rigtigheden af Arkitekt Hagerups Beregning; men, tilføjede Nationalmuseet, det vilde ikke blot, som af Komiteen antydte, være meget ønskeligt, men vistnok ganske nødvendigt, at der indlagdes Varmeapparat i Bygningen, hvilket vilde medføre en forøget Udgift af 4,570 Kr. Den smukke Afslutning, som det ærede Medlem sagde, man vilde kunne faa paa denne Sag ved at yde en fornyet Bevilling paa 10,000 Kr., har man vistnok slet ikke Udsigt til at faa. Jeg nærer ikke saa lidt Betænkelighed ved de fremtidige finansielle